

ringslovgivning, hvor man ikke har nogen færlig Vandbrugsførføring, men derimod i Induftriførføringerne har optaget de Ulyffeflifflæde i Vandbrugget, fom flrive fig fra Vandbrugsbedrifler, der ere analoge med Induftrien. Det Vædringsførførlag, fom tager Sigte i den Retning, ville de Herrer finde under Nr. 10, hvor Udvalget har førføflaaet, at enhver Virffomhed, fom er henlagt under Fabrikinspekforatets Virffomhed, ffal være indbefattet under denne Lov, for faa vidt dette Tilffyn fler i Henhold til Loven af 12te April 1889 om Førføflaltninger til Førføbyggelfe af Ulyffeflifflæde ved Brug af Maffiner m. m. Denne Førføandring i Førføflaget vil tillige bevirke, at den Haandværksbedrifl, ved hvilken der anvendes fmaa, ganffe ufarlige Motorer, ikke kommer med ind under denne Lovgivning, idet diffe Bedrifler ikke ere under Opffyn af Fabrikinspektionen, og i Virffeligheden ogfaa efter Loven af 1889 ikke bør opfattes fom rummende nogen Fare for den paagældende Arbejder, hvorfor de heller ikke ere underkaffede Fabriktilffyn. Ved denne Affættelfe opnaa vi ikke blot at faa det med, fom vi gerne vilde have med efter den førføandrede Difpoffition, men undgaa ogfaa at faa noget med, fom vi ikke ønfte at faa med, fordi der i Virffeligheden ikke er nogen Grund til at tage det med, nemlig de mindre Virffomheder, hvor man maa benytte en eller anden Drivkraft end den menneffelige Muffelkraft, og fom ellers vilde komme ind under Loven, hvis vi ikke havde ffikret os derimod, ved at vedkommende Virffomhed ffalde være underkaffet Fabriktilffyn, hvad den, alffaa nu er, naar der virkelig er Fare til Stede. Den anden Indvending, fom gjordes fra det ærede Medlem fra Hørlens, og fom Udvalget ogfaa lagde fig paa Hjerte og har ffillet Vædring vedrørende, er, at Arbejde, fom udførfes for en førføffionel Arbejdsgiver ffalde falde ind under Loven, medens det samme Arbejde ikke faldt ind under Loven, hvis det udførfes for en ikke førføffionel Arbejdsgivers Regning. I denne Hønfende have vi ment ved Vædringsførføflagene Nr. 9 og 16 at have ramt i alt væffentligt det, fom denne Kritik tog Sigte paa. Under Nr. 9 have vi førføflaaet, at fom Arbejdsgiver ffal anses enhver, fom driver en af de under § 3 Nr. 1 hørende Virffomheder, og endvidere enhver, der erhvervs-mæssig driver en eller flere af diffe Virffomheder. Alffaa hvis nogen har en faadan mafinel Drift, selv om han ikke driver den fom fit Erhverv, ffal han alligevel være under Loven. Dernæff have vi i Udvalget været enige om, at det i Virffeligheden kun er for Bygningsarbejdersnes Vedkommende,

at en faadan Virffomhed uden førføffionel Arbejdsgiver vil finde Sted, og vi have derfor i Vædringsførførlag Nr. 16 førføflaaet en Tilfføjjelfe faalydende: „Det samme gælder for faadanne, der uden at udøve nogen af de under Punkt 4 hønhørende Haandværksnæringer, beffæffige Arbejdere ved et Arbejde i Bygningshaandværk, fom maa antages at fftræffe fig ud over 6 Dage for en enkelt Mand.“ Det er i alt Fald i Princippet i Overensffemmelte med norff Lov paa dette Omraade, at man har ment, at naar en Mand beffæffiger løfe Haandværkere med Bygningshaandværk, og han gør det i nogen nævneværdig Udfftrækning, faa maa han ogfaa regnes fom Arbejdsgiver, følgelig fvare for faadanne Arbejdere og i værfføffte Førføffion af de derved beffæffigede Perfføner. Den tredje Anffø, fom det ærede Medlem for Hørlens rettede imod Udvalgets Førføflag, var denne, at efter dette Arbejdsraadet under vilffe Førføhold ffalde være berettiget til at fordre Sifførhedsffillelfe af Arbejdsgivere, fom ikke tegnede Førføffion, idet Lovførføflaget jo giver Ret til ikke at gøre det, en Ret, fom Udvalget ønfte opretholdt, fordi det endogfaa anfer det for ønfffeligt, at de fførre og fførffe Virffomheder løfe Rifføken selv uden Førføffion. Det ærede Medlem for Hørlens (Wulf) oplyfte os om, at Arbejdsgiverne have fundet Retten til at fordre en faadan Sifførhedsffillelfe ffødende, og den højtærede Miniffter henffillede ogfaa til os i den Hønfende at føretage en Førføandring. Det have vi da gjort; denne Førfødring i Førføflaget har nemlig ikke haft andet Førfømaal end at være en Tilfføyndelfe til at tegne Førføffioner, idet det har været og endnu er Udvalgets Overbeviffning, at for faa vidt Arbejdsraadet i noget Tilffølfæde vilde forlange, at en Arbejdsgiver ffalde give Sifførhed for fin Øyne til at opffylde Lovens Førfødringer, vilde han ubetinget føretræffe at førføffø fine Arbejdere. Smidlertid have vi ment at burde borttage den Førfødring, naar den vækker Anffød, og til Gengæld have vi da ved samme Vædringsførførlag Nr. 39 og ligeledes ved Nr. 41 tilføjebragt Sifførhed for, at Arbejderen i alle Tilffølfæde bliver bekendt med, om vedkommende Arbejdsgiver har førføfføret ham, og høffø hvilket Sifføffab, idet der derom ffal finde Opfflag Sted paa Arbejdsffedet, ligefømm der er givet Afgang faavel for Arbejdere fom for Arbejdsgiver til høffø Arbejdsraadet at faa oplyff, hvorvidt vedkommende Virffomhed er indbefattet under Loven eller udenfor den. Dernæff anfføde det ærede Medlem over, at Virffømhederne efter Lovførføflaget ffalde bidrage til Arbejdsraadets Omfføffninger,